

Nr 853

Av herr Åkerlind, om fria resor för värnpliktiga på statens järnvägars tåg och bussar.

De som fullgör militärtjänst blir placerade på olika håll i landet och av naturliga skäl därigenom också på mycket olika avstånd från hemorten. Detta gör att de som har nära till hemorten kan åka hem nästan varje veckoslut, medan de som fullgör sin tjänst på långt avstånd från hemmet kan komma hem mera sällan. Även om de kan erhålla permission i tillräcklig omfattning, så tillåter inte ekonomin så många resor. Någon form av utjämning av dessa förhållanden bör komma till stånd.

Man kan tänka sig olika sätt att lösa detta, t. ex. att de värnpliktiga inte behövde betala mer än ett visst maximibelopp för varje resa. Man kan också tänka sig att de fick särskilda årskort till en mycket låg kostnad.

Som alternativ till sådana lösningar har man helt fria resor för värnpliktiga. Merkostnaderna för helt fria resor torde inte bli särskilt stora jämfört med de övriga alternativen. Även med hänsyn till att administrationskostnaderna torde bli lägst i alternativet med helt fria resor förordas detta.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om att Kungl. Maj:t upptar förhandlingar med SJ för att bereda den som fullgör militärtjänst fria resor i första hand på SJ:s tåg och bussar.

Stockholm den 28 januari 1970

Allan Åkerlind (m)